
Juryrapport 2023

In dit rapport:

EVEN VOORAF

JURYRAPPORT

FIGURATIERAPPORT

JURYLEDEN

EVEN VOORAF

Zondag 10 september 11:00 uur.

In de stralende zon en diens warmte staan alle 18 wagens klaar op het juryterrein. Het jureren kan beginnen...

Altijd die bijzondere stilte, wanneer de twaalf juryleden jullie 18 wagens als eerste mogen bewonderen én ook het moment waarop indrukken, verwachtingen gewekt worden. Wat gaat de optocht brengen.

Voor jullie ligt nu het juryrapport van het **Bloemencorso Lichtenvoorde 2023**.

De jury bestond dit jaar uit een twaalfstal persoonlijkheden die ieder vanuit een eigen achtergrond / discipline het corso bekijken, beleven en beoordelen. Dit heeft als voordeel dat een jurylid zijn bevindingen af kan meten aan die van de collega-juryleden en men leert ook met andere ogen naar de wagens te kijken. Verderop in dit juryrapport vinden jullie een overzicht van de juryleden die dit jaar gejureerd hebben tijdens het corso 2023.

Niet altijd zijn de juryleden het met elkaar eens, er leven binnen de verschillende clusters begrijpelijkerwijs ook verschillende meningen. Deze zul je hier dan ook teruglezen in de cluster-verslagen.

De jury wil naast het benoemen van de kwaliteiten, vooral ook meegeven wat een andere optie had kunnen zijn. Dit enkel en alleen om het niveau van het corso vast te houden en waar mogelijk nog beter te maken.

Vat kritiek dus vooral op als opbouwend en niet als afbrekend of beledigend!

Op vrijdag 27 oktober gaan de 3 cluster-vertegenwoordigers van de jury graag de dialoog aan met de ontwerpers tijdens de jaarlijkse juryrapport-vergadering.

De wagen kenmerkt zich vooral door de kleur geel, in zowel bloemen als alternatief gebruikt doek. Helaas gaan die twee niet goed samen zo. De afwerking is bij beide slordig. De moraal van dit verhaal blijft onduidelijk doordat niet gekozen wordt voor één leidend werkwoord. Welke is het: onderzoeken of uitkijken?

Deze wagen wordt onbegrijpelijk, vooral door vele slordige keuzes in ontwerp en uitwerking: constructiedelen die doorsteken, onduidelijke en slordige rondingen in de vaten, onduidelijke strepen in tamtam op het hoofd en lijf en op de vaten. De kleurstelling lijkt eerder een zomerse cocktail dan een gevaarlijk nucleair gevuld opslagvat. In het algemeen laat de vormgeving en afwerking te wensen over. Het kleurgebruik is te ééntonig voorspelbaar om te kunnen spreken.

Een laatste plaats in de rangschikking en dat is wat ons betreft een optelsom van verkeerde keuzes. Waarom de vaten wél in de bloemen en de hoofdfiguur niet? Dit had beter omgedraaid kunnen worden. Kleurstelling niet onderscheidend tussen vaten en hoofdfiguur. De vormgeving was slordig: vaten niet rond, nek van de hoofdfiguur veel te dik, gezicht niet goed en bovenbeen veel te dun. Verder ook het thema niet interessant gebracht: als er angst en drama opgeroepen moet worden in verband met het gevaar voor straling, dan moet het dramatischer en intenser uitgewerkt worden. Dan moet er wat gebeuren. Muziek was prima.

Een hele eenvoudige wagen, maar niet goed uitgevoerd. Helaas waren de ronde vaten niet rond, de belijning van de bloemen waren hierop slordig geplakt. De persoon die uitgebeeld was is enigszins kinderlijk van vorm en het ontbreekt hier ook aan de juiste verhoudingen, er was bijna geen lichaamsdeel wat wel klopte. Hier was zeker sprake van een bloemen te kort. Wanneer dit in de toekomst vaker gebeurt, probeer hier dan de juiste keuzes te maken. Nu zaten de vaten volledig in de bloemen en je vooraanzicht, wat je blikvanger is, voor de helft in geel vilt die ook nog eens niet netjes verwerkt was. Alternatief materiaal van schoenen en handschoenen waren daarentegen wel passend gevonden. Let er wel op dat je de vormen van je ijzer zo min mogelijk laat zien.

Als er dan een lange wagen moet komen, dan maar zo één. Met een vloeiende beweging van zowel boot, beweging, roeiers als spanen, belooft de boot inderdaad voort te gaan bewegen vanuit stilstand. De waterlijn is herkenbaar in de geregen kettingen van bloemen. De roeiers bewogen helaas niet in de optocht, wat bij deze wagen vrij essentieel is. Daardoor blijft de gedachte achter het idee niet overeind. En helaas is de boot onvoldoende afgewerkt, is er geen aandacht voor een passende inbreng van alternatieve materialen. De petten zijn onduidelijk vorm gegeven en zelfs onjuist vormgegeven. De petten lijken binnenste buiten, doordat de naden zijn geplakt. Het onderstel leidt te veel af van de boot. Dit is geen roeien, maar geroeid worden op een onderstel.

Ontwerpkeuze was oké. Vormgeving niet erg spannend. Enerzijds was het mechanisch net niet overtuigend genoeg (had best wat meer overdreven mogen worden) en was de beweging te langzaam om het roeigevoel op te roepen. De gezichten waren uitdrukingsloos. Er werd weinig "afgezien". Het onderstel is te groot en teveel in beeld. Veel gemiste kansen, want er zat wel potentie in het ontwerp en de wagen.

Groot wil niet altijd zeggen dat dat mooi en beter is. Je kunt soms een wagen beter kleiner en verfijnder uitwerken dan groot en kolossaal. De boot was nu heel lang, misschien wel te lang en de grove abstracte ruwe roeiers met hun te langzame houterige beweging maakten er zeker geen soepele snelle 4-mans formatie van. Het gevoel overheerste dat de wagen gebouwd is voor de techniek en er maar één boot bij bedacht is. Het was wellicht leuker geweest als je een romantisch stelletje in een bootje had gezet. Het water was minimaal uitgebeeld en kon niet opboksen tegen de grote zwarte onderbouw. In de ochtend wel peddels en in de middag niks? We weten toch dat een wagen rond moet rijden? Kijk goed naar je ontwerpkeuze. Positief punt is dat de roeiers ook daadwerkelijk achterstevoren zaten.

16**Van Reedestraat****DRIVE TO SURVIVE**

Wat is het toch leuk om veters te maken op een wagen en daarmee vakmanschap zichtbaar te maken. Het knipwerk op de achterzijde was heel redelijk gedaan. Op deze manier geconfigureerd is een eenvoudige vorm van een liggende racer overtuigend te maken. Leuk om de racestoel voor de bestuurder van de wagen te ontdekken, die past prima daar. Het vizier geeft een te groot contrast met de bloemen en is daarmee niet passend. De bewegende delen van hoofd en voeten, passen niet bij het geluid, wat stoort. De anatomie, kleurkeuze en de afwerking zijn onvoldoende op niveau om indruk te maken. De beweging was overtuigender geweest als het stuur en de handen met de armen ook daadwerkelijk gestuurd hadden.

Aardige figuur, maar we kregen geen "Max-gevoel". Spannende keuze om de wagen weg te laten, maar dan moet er wel iets voor in de plaats komen om het race-gevoel op te roepen. Nu werd de beweging gemist. Bewegende voeten riepen vraagtekens op bij het cluster. Geen echt "drive-gevoel" zoals het insturen, het in de bocht gaan hangen, de trilling van het racen. Details worden gemist. Goede schouderpartij, maar te dikke armen en benen voor een coureur.

Vrij actueel maar summier ontwerp, de verhoudingen kloppen. De binnenkant van de handschoen was gedetailleerd met een logo of iets dergelijks. Dit was wellicht veel interessanter geweest op de zijkant van de broek om het algemene beeld wat spannender te maken. Wanneer je het figuur in de basis al in een schuine compositie zet had dit al meer snelheid kunnen geven in het beeld. De beweging in de voeten zijn goed maar missen snelheid, probeer hier ook op te letten dat de beweging synchroon loopt met het geluid van de wagen.

De pestdoktoren figureren rondom de wagen met overtuigende kleding en beweging. De onderbouw is mooi gevonden in vorm, maar zonder passende betekenis bij een verhaal over pest en ruimen en voer. De abstractie in de wagen ondersteunt het idee om het teisteren van de pest uit te beelden. Helaas zijn er veel vlakken niet met bloemen beplakt, waar dat wel had gemogen. De wagen maakt gebruik van contrast tussen wit en tamtam, dat is overal overtuigend en passend. Misschien had het hout verkoold moeten zijn. Jammer dat door de opbouw en vlakverdeling er een kale kant ontstaat, met weinig doorkijkjes, de rugzijde is in compositie minder interessant dan de voorzijde

Een eng ogende verschijningsvorm in licht en donker. Het wit van de beenderstructuur was echt veel te wit. Het was beter geweest om voor crèmekleurig te kiezen. We lopen aan tegen een reeks van onbegrijpelijke keuzes: waarom een kraai/raaf in skeletvorm, het hout aan de onderkant, de figuranten van diverse pluimage vóór de wagen? Verder is de vogel gericht naar één kant: de helft van het publiek mist dus de interessante kant. Verder riep de handkar achter de wagen vragen op.

Wel bijzonder om te proberen de kraai nog wat macaberder te maken door het skelet duidelijk eruit te laten komen, daarin zijn jullie wel geslaagd. Over het kleurgebruik zijn wij minder enthousiast: Geen creativiteit in alle witte vlakken. Geen diepte, geen kleur, enkel wit. Door verkeerd kleurgebruik van het wit, valt de kraai in tweeën, de witte stof enerzijds en de met dahlia's, betikte vleugels anderzijds hebben daardoor geen binding met elkaar. Het was beter geweest als de witte stof / schilderwerk dezelfde kleur had gehad van de White Aster die in de vleugels zat. De White Aster bloem is namelijk niet spierwit en dat was de rest wel. De ondergrond was van hout maar waarom? Wij zagen de toegevoegde waarde hiervan niet in. Tijdens de rondgang deed de figuratie haar best maar de wagen bleef statisch. Het was geen geheel, de loopgroep had ook zonder wagen mee kunnen lopen.

De imposante verschijning remote controlled is feitelijk een Rhinobot. In de vormgeving is voor hoekigheid gekozen, wat wel bij een bekende generatie robots uit het verleden past. Het mozaïek in de wagen is strak en mooi en de kleuren afwisseling past bij de bewegingen van de wagen. Constructief lijkt de wagen gemiddeld complex. De beweging van de poten, met kleine wieltjes aan de onderkant is technisch fraai, maar in vormgeving onhandig ten opzichte van de wielen van het onderstel erachter. Wat een leuke plek voor een uit-aan knop! De muziek past helemaal bij dit beeld. Het gebruik van alternatieve materialen past ook prima. Doordat de titel niet klopt met de tekst van Rhinobot, is de wagen niet overtuigend. Het vooraanzicht is niet pakkend, het zijaanzicht is veel beter in compositie en indrukwekkendheid. Het niet afwerken van de poten aan de onderzijde, die bij de beweging zichtbaar zijn, is jammer en lijkt een vergeten stukje in de opbouw van de wagen.

Degelijk gemaakte wagen, en is goed in de bloemen gezet. Concept is geen verrassing, zoiets hebben we eerder gezien in allerlei bewegende beestenwagens. Bedoeling van de wagen is duidelijk. Goede optochtpresentatie, met goed gelukte stoom uit de twee neusgaten. Muziek is prima.

Een uitbeelding die we al veel vaker gezien hebben in corsoland. Heel jammer dat er geen eigen fantasie aan toegevoegd wordt om er een eigen draai aan te geven. Wel heel strak en netjes gemaakt. Ook het prik / plakwerk is super strak. Stoom uit de neusgaten was echt een toevoeging evenals de (loop)beweging. Probeer meer uitdaging te zoeken in de vormgeving. De capaciteit om groot te bouwen en techniek te gebruiken hebben jullie laten zien dit jaar.

13**Kwintet****PERFECT WAVE**

De golf is zowel perfect abstract als ook perfect natuurlijk, dit is mooi gevonden in die combinatie. De kleurstelling van groen-blauw met witte bloemen is mooi gekozen. Daarmee moest de surfer wel contrasteren en de keuze daarin is dan niet helemaal kloppend. De patronen op het lichaam van de surfer voegen niets toe aan het tafereel. Constructief is deze corsowagen mooi gemaakt en is de constructie ook prachtig weggewerkt in de vormen. De schuimkoppen op de golven lijken ijsklontjes en dat alleen al maakt het idee in deze uitwerking verre van perfect. De surfer is anatomisch niet correct (de armen waren langer dan de benen) en ook niet abstract genoeg om daarmee weg te komen. Het kleurgebruik in het lichaam en in de kleding van de surfer is erg druk en geeft geen mooie combinatie met de fijne kleuropbouw van de golven. Het geluid kwam over als ruis, waar een duidelijk geluid van golfslag daarin beter was geweest. Het geluid bij de optocht voegt daarmee weinig toe aan het ontwerp.

Origineel idee, maar niet zo'n perfecte golf. Doordat de golf gemaakt was van ovale, dichte vormen, bleef er te weinig ruimte voor de figuur. Het was beter geweest om één kant open te houden, dan was er meer ruimte geweest. De figuur is anatomisch uit verhouding. Benen zijn goed, maar bovenlijf klopt niet. De armen lijken uit de nek te komen en het hoofd past niet bij een sportieve surfer. De lichtblauwe kleur voldoet niet. Nu krijgen we een "ijzige" sfeer, die niet past in zomerse sferen. De keuze om witte blokken op de golven niet met bloemen te beplakken, pakte niet goed uit. De plank van de surfer is veel te plat op de wagen gezet. Daardoor mist de wagen de vereiste dynamiek.

Heel luchtig en ruimtelijk. Over de kleur blauw verschillen de meningen: omdat het blauw maken van de bloemen er niet goed uitziet oogt het direct slordig en heeft het niet echt een meerwaarde. Wanneer je de golf iets meer in de standaard kleurkeuzes had gedaan met donkere tinten roze/paars had je hetzelfde of misschien wel een beter effect gehad. Bij de surfer zijn de spieren krachtig uitgewerkt in kleur, het hoofd helaas wat hoekig en erg groot voor het pezige lijf en doet hierdoor afbreuk aan het geheel. Probeer een duidelijke keuze te maken in cartoonesk of realistisch. Wat heel lelijk was, waren de witte blokken op de golven, echt storend in het totaalbeeld. Dit kan door een bloementekort komen maar had ze er dan afgehaald. Wat wel goed gevonden was is het opengewerkte gaas structuur, hier had meer mee gedaan kunnen worden.

Het ontwerp voor de kopvoeters is mooi abstract en concreet tegelijk. Het verbeeld ook het verhaal van hoe een groep kinderen bij het wagenbouwen betrokken wordt: prachtig idee. En zo eenvoudig als het idee is, is de wagen ook vormgegeven. De opbouw van de wagen in verschillende massa's is goed gekozen en uitgewerkt. Er zijn mooie reliëfs gemaakt en door de zon kregen die nog een extra dimensie, mooi gevonden. Bijzonder zijn ook de ezelsoren op het papier. En wat is het onderstel mooi weggewerkt in de compositie. Constructief lijkt het een eenvoudige wagen, passend bij het eenvoudige idee. De compositie was hierdoor te eenvoudig. Hier had meer mee kunnen worden gedaan, bijvoorbeeld met verschillende afmetingen, steeds een ander perspectief, enzovoorts. De afwerking is niet overal even goed. De kindermuziek is mooi, maar wel gedateerd. De wagen overtuigt in herhaling van vormtaal en is daarmee vrij snel bekeken en wordt dan wel wat saai. Er was misschien meer spanning in de opbouw van het tekenpapier gekomen, door wat meer gekleurde tekenvellen te gebruiken?

Een erg leuk idee: simpel maar wel doeltreffend. Tijdens de optocht voldeed het 3D-effect meer dan op het tentoonstellingsterrein, er zat daardoor op een bepaalde manier beweging in de wagen. De compositiekeuze was niet logisch passend bij het onderwerp. Vraag leeft bij het jury-cluster of er niet meer uit te halen was geweest.

Geweldig idee en heel speels uitgevoerd. Fladderend papier, leuke aandoenlijke chaos. Het 3D-draadmodel van de tekening met de schaduw geplakte bloemen kreeg nog een extra dimensie door de schaduw van het felle zonlicht. De wagen was wat petieterig ten opzichte van de rest. De wagen is geen dynamisch of bouwtechnisch hoogstandje maar wie wil er nou geen kindertekening ontvangen. Het geheel was wel heel erg wit en oogde daarom ook wat simpel, waarom geen verschillende kleuren papier?

11**Groep Rensing
DE REIZIGER**

Deze reiziger sleept een heel verhaal achter zich aan. Waarbij knap gebruik gemaakt is van touw en wol om de bloemenkeuze te ondersteunen en contrasteren. Er lijkt voldoende beweging in de wagen, ware het niet dat de stok van de reiziger niet echt ergonomisch aannemelijk in de vormgeving is opgenomen. De stad achter op de rug van de reiziger vertelt een verstilt verhaal. De constructie om de stad en de reiziger overeind te houden is mooi geïntegreerd in de vormgeving. Helaas is de verbeelding van de stad inconsistent in daken vormen en in gebouw samenstelling. De daken lijken van koper, maar zijn het niet. Er zitten zelfs industriële sheddaken bij en die misvormen het verhaal van mysterie en reizen. Deze stad kan niet bestaan, de reiziger kan niet bestaan en het mysterie heeft geen grondslag. De kleurstelling in gezicht gaat teveel op in de omgeving waardoor mimiek en vermoeidheid niet zichtbaar zijn. De gebruikte kleuren van de reiziger en de stad liggen te dicht bij elkaar. Ook de ogen zitten qua kleurschakering te dicht bij de huid. Hierdoor wordt het in eerste oogopslag één grote massa, terwijl het voor de leesbaarheid nu juist van belang is om de verschillende onderdelen te accentueren. Het kopergroen had gerepeteerd kunnen worden in de hardos en op de iets dieper gelegen plekken.

Deze wagen zit goed in de vorm en de dahliakleuren zijn mooi gekozen. Het hoofd is erg mooi gemaakt. In de optocht een goede beweging. De muziek is passend gekozen. Mooie sculpturaliteit. Echter had de compositie wel iets luchtiger gemogen. Nu bleef het een blok, vooral aan de achterkant. De daken waren absoluut storend, qua kleur, maar ook qua textuur.

Het is een vermoeiende tocht voor deze reiziger, hij wil heel de stad meenemen en daar gaat hij flink onder gebukt. Heel jammer dat de reiziger en de stad helemaal in hetzelfde kleurpallet zijn gestoken, waardoor het totaalbeeld helemaal in elkaar doorloopt en het niet helderder wordt om naar te kijken. Over de afwerking van de daken verschillen de clusterleden van mening, de één vindt dit een goede keuze, waarbij de ander het teveel vindt afsteken bij de huisjes. Het hout kan zeker een toegevoegde waarde zijn, alleen moet hier wel gezegd worden dat dit allemaal wel heel nieuw oogt. Dit geldt eigenlijk ook voor het touw en de daken; is deze stad net nieuw gebouwd?

Het gezicht van de witch doctor spreekt duidelijk tot de verbeelding. Die verbeelding klopt niet met het verhaal bij de corsowagen. De figuratie is een pluspunt. Deze was overtuigend en "behekst". Deze figuratie wordt ook in het stukje aangestuurd door de voorste voodoo-pop op de wagen. De voodoo-pop zou ook de toeschouwer moeten aansturen. De kleurenpracht en de afwerking passen daarbij, evenals de vormgeving. Er zijn vele mooie details aan zowel de voorkant als aan de achterkant van de doctor. De muziek bij de wagen overtuigt en ondersteunt de boodschap. De ogen zijn behekst en kijken ook alsof ze kunnen beheksen. De hoed is zeer fraai afgewerkt, het gebruik van groen hier en elders op de wagen geeft een geweldig effect. Het verhaal lijkt niet helemaal consistent met de geschiedenis. Er lijken continenten en tijdsperiodes, als wel effecten van spreuken, drankjes en magie te zijn in het verhaal, wat niet kloppend is in zichzelf en ook niet terugkomt in de configuratie en vormgeving. Het is jammer dat de ogen wat ruw beschilderd zijn. Dit had verfijnder gekund. Helaas gaat er ook wel iets mis in het ontwerp en in de uitwerking: het onderstel is erg zichtbaar en daarmee te opvallend. De alternatieve materialen trekken de aandacht weg bij de bloemen.

Vormgeving was goed met veel mooie details. Alle details en onderdelen leidden echter niet tot één geheel. Waartoe leiden alle details en de overmaat aan figuratie? Er zijn teveel verschillende dingen te zien en bij elkaar geshopt, die niet echt goed duidelijk maken waarover de wagen precies gaat: voodoo, natuurgeneeskunst of een medicijnman? De muziek is goed passend.

Strak ontwerp. Overtuigend. De kraaien en skeletten zijn mooi uitgewerkt. Het groen komt het ontwerp ten goede. Goed gevoel voor detail. Jammer dat de hoofdfiguur wel heel recht op de wagen stond, bij een meer schuinere compositie was de eerste aanblik in de straat wat spannender geweest. Had hier voor een meer natuurlijkere houding gegaan. De figuratie deed het goed tijdens de optocht en gaf daardoor de wagen ook meer beleving. Het plaatje had nog beter tot zijn recht kunnen komen met beweging van de hoofdfiguur zelf.

9

Boschkempers FATTO CON AMORE

Drie pizzabakkers bakken pizza, in bloemen en in alternatieven mooi afgewerkt. Daarbij is de constructie mooi afgestemd op een weggewerkt onderstel. Het lijkt toch moeilijk om emotie te laten zien met gesloten ogen. Passie en vakmanschap zitten wel in de wagen, maar niet echt in de koks. Leuk detail is de Italiaanse muziek rond de wagen en de witte meelsporen overal op de koks. Dit had overigens nog overtuigender gemogen. De bakkende koks zijn anatomisch aardig goed gemaakt. Alleen bij de steel van de pizzaschuif wordt de constructie zichtbaar en dat is jammer, want dat had misschien met de steel kunnen worden geïntegreerd. Een mooi detail is te zien in de plasticiteit van de pizzabodem op de hand, misschien had dat nog wat groter gemogen, bijvoorbeeld draaiend op de hand?

Goede uitwerking van het best wel lastige thema. De wagen is inderdaad met liefde gemaakt. Hoofden en ogen werden in het cluster niet unaniem goed gevonden. Sommige details zijn heel goed uitgewerkt, bijvoorbeeld de tomaten en het pizzadeeg, andere wat minder zoals de steel van de ovenschep. De muziek was slecht te horen.

Gewoon een leuke wagen om te zien! Maar tegelijkertijd een voor de hand liggende compositie die niet spannend is. Wanneer ook nog alle koks de ogen gesloten hebben wordt het geheel saai en dood. Om hoger te scoren was het misschien leuk geweest om de koppen nog karakteristieker of humoristischer te maken. De achterste twee koppen waren sprekender en interessanter dan de voorste kop. Detail: de achterste pizza zag er niet echt uit zoals de tekst deed vermoeden (met liefde gemaakt), kaas met 3 groene blaadjes. Het toegepaste alternatief materiaal was goed gekozen. Ook het meelpoeder over de wagen heen was van een toegevoegde waarde.

8**Groep Marneth
ZANDSTORM**

Met een lang verhaal in de titel wordt een situatie beschreven, die door de wagen in zijn geheel wordt waargemaakt. Echter in details gaat het mis: Er zijn geen sporen in het zand, er is geen beeld van de zanderige wind, de franjes aan de zadeldakjes hangen gewoon naar beneden, waar zij bij zware storm naar achteren zouden worden geblazen. Strepen als gevolg van windvlagen ontbreken. Constructief is deze wagen waarschijnlijk eenvoudig, ondanks dat de dieren echt scheef moeten staan om de vermoeidheid te kunnen uitstralen. Er zijn mooi uitgewerkte details zoals de bek met de tanden en tong, de hoeven en de bepakking. De bepakking is mooi gedetailleerd in bloemen uitgewerkt. Het getuigt van lef om een net beplakte wagen te gaan bestrooien met zand. Echter de constructie komt bij de hoeven achter zichtbaar te voorschijn, waardoor de vormgeving teniet wordt gedaan. Het lijkt een fout die voorkomen had kunnen worden. Het geluid bij de corsowagen had overtuigender gekund.

Bij deze wagen wordt het woestijngevoel opgeroepen. We zien leuke details zoals de bagage en de teugels. Het zand op de bloemen is goed gelukt. We vinden de totale compositie mooi gedaan. We misten "het midden in een zandstorm zitten gevoel", want dat werd wel beloofd in de toelichting. Nu was de storm blijkbaar al voorbij en niet meer voelbaar. Er had best wel figuratie bij gemogen om het stormgevoel te versterken. De kamelenkoppen leken op paardenhoofden. De plastic versiering past niet echt bij de compositie.

Wat erg mooi en gewaagd was, is het bestrooien van de bloemen met zand. Gedurfd! Door het zand werd er op een perfecte wijze gesuggereerd dat de kamelen echt in een zandstorm gezeten hebben. Daarentegen waren de koppen van de kamelen verre van overtuigend en hadden meer weg van paardenhoofden. In het zandplateau had meer ingezeten. Waren de kamelen van een zandbult naar beneden komen lopen, dan had dit het beeld al dynamischer gemaakt. De wind had nog zichtbaarder verbeeld kunnen worden op het zandplateau. Storend is de (onnodige?) constructie die in het zicht zit. Hier is toch ruimte genoeg voor? De kleden op de rug van de kamelen en ook de bijbehorende bagage zijn netjes uitgewerkt, echter waar zijn de ruiters?

7

Harbers-Paul SLAKROOM

Met een woordspeling als aankondiging komt een slak onder een taart aan gegleden. Met een goed gebruik van alternatieve materialen wordt een groot gebaar in één keer goed neergezet. De afwerking erbij is foutloos. Met minimale inspanning is de slak in kleine bloemenvlakken voelbaar gemaakt. Constructief is deze wagen van gemiddelde complexiteit, die wel boeiend gemaakt wordt door de beweging van de taart. Het kantelen van de taart is fijn. Deze subtiele beweging is voldoende voor het beoogde effect. De overgangen van vormen en van bloemen naar alternatieve materialen is overtuigend gemaakt. De voelhoorns van de slak vormen prachtige details. Alleen het toefje slagroom is nu in wit alternatief materiaal en had in witte bloemen gemogen. De keuze voor alleen een woordspeling met een eenvoudige vormgeving geven wel aan waar het talent van deze groep ligt en waar ze het accent leggen: maak het simpel en dan wel perfect. Dus helaas voor het idee minder punten dan voor de uitwerking. De wagen mist een sprekend vooraanzicht. Met ogen of puntjes op de voelsprietten was de slak misschien meer gaan leven?

Een aardige, nette compositie, maar niet erg spannend. Qua vormgeving is deze wagen aan de veilige kant. Leuke details (zoals de turf) en met leuke, subtiele bewegingen. Ons jurycluster vond dat er best wat meer details in de bloemen gezet hadden kunnen worden, zoals de bloemen en taartranden. We misten verder wel wat slagroom. Nu bleef het beperkt tot het toefje.

Heerlijk lekkere zoete taart, waar je zo een flinke hap uit wil nemen. Zo lekker ziet hij eruit. Decoratie op de taart mooi en de gouden bollen en de zon erbij, zorgde ervoor dat de taart nog meer ging stralen/glimmen. Toch had er in de taart meer detaillering mogen zitten. De slak was met zijn strak vakwerk in bloemen, met daartussen turfmolm, heel mooi uitgevoerd. Waar het in de ochtend nog een "simpele wagen" is, trok de slak heel natuurlijk door de straat. De bewegingen van de voelsprietten, kop, romp en staart waren volledig in harmonie en zeer geloofwaardig. Hier geldt zeker: klein maar fijn!

6

Lansink-Bluiminck
REPTILIA

De Reptilia staat statig in stilstand en schuift lang en meeslepend in beweging. Er zijn mooie details gemaakt, zoals bijvoorbeeld de tenen. Het reliëf van de schubben is perfect gekozen en gemaakt om het dier voelbaar te maken. De natuurlijke beweging van de lel onder de bek van de Reptilia is erg goed gemaakt. De blauwe bloemen geven een subtiele bite aan het geheel, lang als de Reptilia is, wordt deze daardoor nergens saai. Het 3D-effect op de vinnen is overtuigend en maakt de Reptilia tastbaar. Helaas kijkt de Reptilia dood uit de ogen en lag de staart eraf. Op het tentoonstellingsterrein was al duidelijk dat er beweegbare delen in de wagen zitten, dus hoe zou dat uitwerken op het parcours en rond de rotondes?

Op het tentoonstellingsterrein een indrukwekkende presentatie. Mooie kleuren, mooie 3D-werking, perfecte nagels. Op het terrein wel twijfels over lengte van de staart, die de dynamiek van het dier ontcrachtte. In de optocht uiteindelijk een stuk minder, door ontbreken van de beweging en de figuratie en niet ingevulde verwachting. Verder vraagtekens bij de twee figuranten, die vóór de optocht uitliepen. Was leuk, maar vallen die binnen de ruimte die een wagen mag innemen?

Een wagen waarbij het voorste gedeelte heel goed in de vorm en kleur zit. De afwerking van de bloemen was daarentegen niet altijd even goed. Een wagen die al op het juryterrein een bepaalde verwachting schept richting de rondgang. Helaas werd deze verwachting niet waar gemaakt, het oogde allemaal wat houderig waardoor de beweging er niet mooi uitkomt. Waar de wagen in de ochtend er nog uitspringt, springt het er tijdens de rondgang in negatieve zin uit. Aan alles kon je zien dat er veel werk en tijd gestoken is in de pakken van de figuratie. Maar waar waren de dahlia's of dahliablaadjes? Wij misten de connectie met de dahlia en het had geen eenheid met de wagen. De witte kleding van de figuratie was storend, wil je juist dat de figurant een zichtbare rol heeft of dient het echt als basis voor de pakken? Maak hierin een keuze, nu was het net of er 2 dingen uitgebeeld werden. Op een plaats langs de route kwamen ineens aantal figuren op het parcours de optocht in. Je zou hier ook kunnen denken dat het een straattheater act is, wat door de organisatie ingehuurd is.

5

Corsogroep Teeuws
SACRAMENTS DAG

Deze wagen maakt theater en vanuit die verbeelding is er geen twijfel over de bedoeling van Sacramentsdag: overdrijven. De processie brengt reuring ook door de toegevoegde figuranten, de schatten blinken, maar passie en devotie zijn niet te zien. In plaats daarvan is preek, pracht en praal zichtbaar. Daardoor komt de wagen en de figuratie onvoldoende religieus over. Het is geen processie, maar een praaltocht. De pracht en praal komt in de overvloedige zon mooi tot zijn recht. De bling-bling overheerst niet ten opzichte van de bloemenpracht. Mozaïek en afwerking zijn dik in orde. Er zijn mooie details uitgewerkt met alternatieve materialen. Het is niet helemaal duidelijk wat de letters op de iconische afbeelding betekenen of bijdragen, de letters zijn slecht leesbaar. De folie is niet overal goed overlappend geplakt, op afstand is dat spannend, van dichtbij gewoon slordig. De muziek is passend en ook mooi theateraal. Wat is er met de vingers aan de voorkant van de wagen gebeurd?

Mooie wagen en de details zijn goed gekozen. Figuratie en muziek waren een goede toevoeging tijdens de optocht. Figuranten hielden hun spel intens vol. Goud was een goede toevoeging. Prikwerk was een topper! De achterkanten van de vaandels hadden we liever in stof (fluweel?) gezien. Het papier/karton deed nu afbreuk. Het thema is wellicht wel over de houdbaarheidsdatum heen. Al met al een mooie wagen. Er komt echt wat aan.

Een indrukwekkende totaal presentatie, waarbij alle schatten uit het klooster mooi gepoetst getoond werden. Absolute toppunt van deze wagen waren de schilderijen aan de zijkant van de wagen. Deze waren met heel veel vakmanschap en knipwerk vervaardigd. De oude gouden lijsten maakte het totaalbeeld hiervan nog vele malen mooier, echter wanneer je dichterbij kwam zat dit er behoorlijk slordig op met flinke naden. Het is jammer dat de kwaliteit van de zijkant niet doorgetrokken is naar de voorkant van de wagen. Het gevoel wat overheerste was dat alle tijd in de knipwerken is gestopt en de rest er maar even bij moest. Over de kleurkeuze van de grote figuur verschillen de meningen: waar de één het gedurfd vond, vind de ander het een ietwat vreemde keuze. De muziek suggereert onaantastbaar kerkelijk gezag, maar de monniken komen in een soort schaatsbeweging aangelopen en Maria beweegt haast carnavalesk van links naar rechts. Dit alles is zo jammer ten opzichte van de werkelijk fantastisch geplakte kerkelijke afbeeldingen.

4

Groep Hooiland
CLOWNS

Dit zijn ogen, dit zijn enge ogen van enge clowns, die kijken je aan, leuk of toch niet! De lange vingers zijn anatomisch incorrect, maar dragen wel bij aan het enge in de configuratie. De constructie draagt de figuren goed en versterkt de clowns in hun uitstraling. Er is veel beweging in de corsowagen en dat draagt verder bij aan de vraag of clowns leuk zijn of niet? De wagen geeft een ware bloemenpracht in kleurstelling, heel mooi, de afwerking is oke. De muziek bij de wagen geeft extra effect, leuk of niet! De groep clowns oogt vanuit verschillende kijkrichtingen erg druk door kleuropbouw, in gezichten en bewegingen. Misschien was meer spanning in opbouw van de figuren gewenst geweest door in ton sur ton te werken, of door één figuur eruit te laten springen? Het kleurgebruik is speels maar wel flets, daar had meer in gezeten. De muziek stond veel te hard tijdens de optocht.

Deze wagen was indrukwekkend in kleuren, vorm en grootte. Wel een opstelling welke we vaker gezien hebben. Verrassende beweging onder meer van de gezichten, met name van het eerste gezicht. De overgang van vrolijk naar "minder leuk" (zo werd het in ieder geval door ons cluster geïnterpreteerd) was niet overtuigend genoeg om te voldoen aan de "belofte" in de toelichting. De muziek is mooi gekozen.

Vrolijk, vriendelijk en vol verrassingen, dat beeld klopt helemaal. Verrast door de gelaatsuitdrukkingen die tijdens de optocht bleven veranderen. De mimiek ging van enge kop, naar aandoenlijk/verwonderend naar vervolgens blij. Allemaal aanwezig in alle koppen even goed. Heel knap gedaan door de goed doordachte bewegingen, alle clowns waren overtuigend uitgevoerd. Jammer dat het totaal erg wit was, bij clowns verwacht je toch meer kleur. Ook deze opmerking geldt voor de vingers, die tevens wel erg lang en dun waren. De extreme lengte van de vingers kan een bewuste keuze geweest zijn, maar stoorde wel in het geheel.

3

Vedut Nogal
MARITIEM

Deze wagen toont lef en karakter door verschillende vormen vanuit verschillende betekenissen in één kleurstelling te combineren. Met een mooie afwerking en mooie bewegingen en daarvoor ingezette alternatieve materialen intrigeert deze combinatie van wagens van begin tot eind en vanaf elke kijkrichting. De constructie onder de bloemen zal constructief complex zijn en draagt daarmee juist bij aan de overtuiging in de vormen. De beweging past helemaal bij de bedoeling. Vooral de emotie die de wagen met de figuranten oproept, geeft kippenvel en een moment van reflectie, waarom .... gaan deze figuren naar het front? Dat komt mogelijk door de overtuigende figuratie. De zeepaardjes lijken wel bedacht te hebben dat ze eigenlijk niet willen, ze zijn al een beetje dood. Ze hebben geen sprekende ogen waardoor ze wat doods overkomen. Door de vele inkijken en perspectieven is het wel een beetje lastig om de focus op de wagen te houden. Mogelijk kan dat beter, maar mogelijk leidt dat ook tot de emotionele verdieping? De afwerking van het plakwerk laat hier en daar wat te wensen over.

Qua vormgeving en uitwerking een zeer overtuigende wagen. De zeepaardjes hebben een mooie beweging. De kleurstelling is goed gekozen. Figuratie voegde flink wat toe tijdens de optocht, niet voor niets eerste in de figuratieprijs. Steampunk effect is goed gelukt. De onderkant met zwarte golven had beter gekund. Nu leek het meer op verbrande aarde dan op een zeestroom. Het gekozen thema is wel eerder vertoond.

Binnen het cluster wordt het thema niet helemaal begrepen. Is het een strijd tegen de vervuiling? De "geteerde" ondergrond doet dit vermoeden. Een wagen die in de ochtend al snel op de achtergrond verdwijnt: Waarom alles zwart gespoten? Waarom waren alle alternatieven die op de zwarte takken aangebracht zijn ook zwart? Hierdoor wordt het één grote massa. De afwerking was niet altijd even goed, er zaten bijvoorbeeld nog lijmresten rond de bloemen.

Tijdens de optocht een indrukwekkende presentatie, 2 kleine smalle wagentjes met zeepaardjes, waarbij de figuranten hun rol met heel veel enthousiasme en power vertolken. De manier van bewegen was prachtig bedacht en uitgevoerd. Daarachter kwam de grote wagen en daar is de power van hetzelfde hoge niveau. Een echte toevoeging hierbij is de beweging van de poten van de inktvis. Een wagen die in de optocht alle manco's van de ochtend snel deed vergeten. Dit omdat er zoveel kracht en energie uitgestraald werd, maar ook door de kwaliteit in techniek.

2**Veur Mekare?!****DEKMANTEL**

Deze corsowagen vindt een mooie balans tussen alternatieve materialen en bloemgebruik. De afwerking is uitstekend. Er is een indrukwekkend contrast tussen de ogen en het hoofd van het schaap en de ogen en hoofd van de wolf. Er is een ingetogen maar overtuigende buikademhaling zichtbaar in het beest. Zelfs het geslacht van de wolf is verborgen onder de dekmantel. De constructie voor deze wagen volgt de vorm en is misschien van binnen complex en lastig te bouwen, maar van buiten nergens storend aanwezig of zichtbaar. Waar gaat deze wagen nog meer over misschien: gender neutraliteit, de dood gedragen door ons jagend leven? Het zou zomaar kunnen. De compositie is minder origineel. Dit type wagen lijkt in een vergelijkbare uitvoering al meerdere keren in een corso te hebben meegelopen.

Een mooie wagen, welke zeer goed is vormgegeven. Het alternatief materiaalgebruik is perfect gekozen. De anatomie van de wolf is goed. Het gebruik van de wol is consequent doorgevoerd en dit is een zeer mooie oplossing geweest voor de kop. De combinatie van wol en bloemen geeft een goed en gewenst effect. We zien mooie bewegingen, maar we missen een opengaande bek. De staart had wel wat langer gemogen. De wagen deed het heel goed in de optocht.

Wauw! Een wagen in perfectie uitgevoerd, een echte blikvanger op het juryterrein en in de optocht! Aan alles is te zien dat hier niks aan het toeval overgelaten is, hier lag een plan en dat is vanaf dag 1 consequent uitgevoerd. Combinatie van wol (zachtheid) met het harde paarse/witte lijnenspel van de wolf versterkt de tegenstelling goed. Het fijne wolachtige materiaal waarmee de kop van het schaap beplakt was versterkt dit beeld. Mooi hoe twee koppen van twee dieren, in verschillende materialen afgewerkt, ieder in zijn eigen sfeertje toch zo mooi op elkaar pasten. Klasse. De intekening van de wolf in zijn kleurenpallet was heel sterk. Tijdens de rondgang werd de wagen alsmaar beter door de fijne/subtiele beweging van optrekkend tandvlees, ogen, ademen etc. Een kritische noot is wel de aangebrachte wol aan de linkerkant, die oogde rommeliger dan aan de andere kant. De linker voorpoot was van vorm een beetje hoekig, hier had ook de rechterachterpoot een beetje last van. Maar hier gaat het echt om minimale details. Kijk goed hoe je een wagen op de ochtend neerzet, de opgetrokken lip had in de stilstaande opstelling beter geweest. Dit had de gezichtsuitdrukking van de wolvenkop versterkt.

1**Geschud(t)****BERENBOS**

Het is aangenaam toeven tussen de stammen van dit berenbos; het voelt, het ruikt en het ziet er uit als een rijk gevuld bos. Zeer overtuigend worden stammen gevormd die een dak van een doorschijnend bladerdak dragen. De subtiele weergave van bomen en beren is goed geaccentueerd door de bomen donker te kleuren en de beren in lichtere herfstkleuren weer te geven. De constructie klopt daar goed bij, zelfs in de overgang van de massieve stammen naar de ijle takken. De gekleurde krullen in de eindtakjes is een mooie vondst, die op zichzelf kunnen staan en bloemen kunnen dragen. Tegelijkertijd is het geen mooie vondst, de haakjes hadden niet zichtbaar mogen zijn, er hadden bloemen op mogen blijven zitten. De muziek is passend gekozen bij deze verbeelding. En dan komt het meest spannende: In het perspectief van voren komen de beren te voorschijn. De afwerking is uitstekend en overtuigend, met name doordat moeilijke aansluitingen door het ontwerp en de constructie vermeden zijn. De vraag is welke volgorde passender is bij het verrassingseffect en bij de vormgeving van beren en bos: mamabeer eerst of babybeer eerst? Jammer dat er bloemen afvallen van de ijle takken. Dat heeft het ontwerp niet verdiend!

Een verrassende wagen, met mooie overlopen van dicht naar open en fraaie creatieve vormen. Mooi contrast tussen open en dicht. Het dek van bladeren is subtiel en zeer doeltreffend. De wagen is mooi gelast. De grote wagen is vanuit perspectief vanaf de tribune Richterslaan indrukwekkend om te zien. De kleine wagen wat minder. Discussie in het cluster of kleine wagen eerst had moeten rijden. De muziek is passend gekozen.

Een top idee! Een heel bijzondere en interessante wagen! Maar nog sterker is de uitvoering met zoveel verschillende soorten materialen en gebruik van dahlia's. In kleur een hele mooie combi van boomschors en het aantal tinten rode, oranje en donkere dahlia's. Heel goed die omgekeerde dahlia's op het boomschors en zelfs de bijna uitgevallen bloemen kregen een plekje op de stammen. Door de zoninval op het bladerdak, ontstond er een fantastisch mooie diepte in het open bladerdak en hetzelfde bladerdak zorgde er ook voor dat er een hele mooie schaduwwerking op de bomen en takken ontstond. Tijdens de rondgang was het geheel wel wat statisch, hier had nog meer ingezeten wanneer de beren ook nog tot leven zouden komen in het bos.

Eervolle vermelding!

Lansink-Bluiminck
REPTILIA

We moeten deze groep toch echt een eervolle vermelding geven. Wat een ongelooflijke pech hebben jullie gehad; het publiek leefde enorm met jullie perikelen mee, maar het mocht niet meer baten.

Wat een absoluut ambitieus plan, en wat een fraaie uitvoering daarvan. Dat er uren en uren met liefde aan gewerkt was, was voor iedere toeschouwer direct duidelijk.

In een mooie abstrahering van de wagen ontstonden schitterende wezens met koppen die maar weinig onder deden voor de kwaliteit van een Disneyparade, zonder daarbij cartoonesk te worden in uitstraling en spel. En wat waren het er véél!

Erg jammer dat we de beoogde act niet in vol ornaat konden zien.

Zeer zeker nog een compliment voor het originele idee om een 'teaser', een tweetal, helemaal vóóran het Corso in te voegen, als voorbode van wat komen zou.

5

De Witte Brug

REMOTE CONTROLLED

"David & Goliath"; de jongen v.s. de mega-rhino. Het idee van de combinatie is goud, en moet in de aanloop naar het corso goed in de oren hebben geklonken. De audio deed dat in ieder geval; de soundtrack waarmee de kolossale neushoorn zich machtig en imposant door de straten bewoog was stevig, maar 'lekker' en toepasselijk qua teksten.

De dappere jongen viel in zijn felgekleurde outfit goed op als combinatie. Zijn offer om 3 kilometer achterwaarts te lopen werd door twee zaken teniet gedaan. Ruggelings lopend werd hij voortdurend geplaagd door begeleiders van eigen corsogroep, die verantwoordelijk waren voor het veilig koersen over het parcours. Ook externe fotografen, overstekend wild(e) toeschouwers), enz. We voelen allemaal aan dat een corsowagen een vrije ruimte rondom nodig heeft om zich goed te kunnen presenteren aan het publiek; daar moet niet teveel 'ruis' omheen.

Wanneer er figuratie wordt toegevoegd aan een wagen, is deze dus onderdeel van de complete 'presentatie' en verdient dezelfde ruimte (lees: respect voor de prestatie) om goed uit de verf te komen. De andere, en grootste nadelige factor was het gemis van interactie! Hoewel de audio van goede kwaliteit was en een prachtige opbouw had qua act (Drivers en servo's toewijzen, checken en opstarten, dan een moment in 'full show-mode' met opzweepende elektrische gitaar, gevolgd door een storing, een 'shutdown'; kortom een schoolvoorbeeld van inleiding-kern-slot); vervolgens ondertussen zowel wagen als jonge-held-met-remote stoïcijn hun route...

Een simpele halt was al genoeg geweest; de neushoorn staat ineens stil ('disconnected') en de jongen rammelt verschrikt met zijn remote control, snapt niet waar de hapering door komt. Hij bedenkt zich wat, loopt op de neushoorn af en 'reset' iets aan het onderstel, hoort de aansturing opnieuw online komen en loopt opgelucht en tevreden bij het gevaarte vandaan, glundert, maakt oogcontact met het publiek en ziet trots alle bewegende delen weer in actie komen; en met een vastberaden handeling drukt hij op een knop en laat het geheel weer verder rollen. Een gemiste kans om die ene jonge held en zijn prachtig gelukke machine elkaar te laten versterken; ALLE ingrediënten waren reeds voor handen, maar er werd geen gebruik van gemaakt. Wellicht zou 10 minuten afstemming/repetitie al genoeg geweest zijn. Zeker de moeite waard, een volgende keer.

4

Groep van Ons DE PEST

Een sfeervol beeld met filmische muziek eronder toont een macabere vogel; die we ook zien weerspiegeld in de pestdoktoren, met hun historische snavelmaskers. Deze kostuums waren luxe van uitvoering, compleet met staf of voortgetrokken brancard (mooie details). Daarnaast waren er de pechvogels, de zieke en besmette dorpelingen. Hun kledij leek uit een andere, eerdere, primitievere tijd te zijn. Ondanks het terneergeslagen spel, gehang, gehoest; en niet te vergeten de goed uitgevoerde bulten en zweren op gezichten, armen en benen; was het geheel wat introvert. De doctoren en zieken slenterden haast gemoedelijk schouder aan schouder. Individueel was er hier en daar een momentje dat een dokter interactie had met het publiek; maar de dynamiek onderling was er niet of nauwelijks. Door het voortdurend gemengd voort sloffen was er geen voelbare spanning, geen gevaar voor besmetting; geen zorg voor de toeschouwers, die een gepaste afstand moeten bewaren, want anders...

Laat 1 dokter zwijgend een welwillende toeschouwer observeren, terwijl zijn collega's toesnellen; deze patiënt óók beoordelen, een diagnose stellen, elkaar schouderophalend aankijken, en collectief 'nee'-schuddend de opgegeven patiënt in de steek laten... En zo zijn er talloze eenvoudige, woordloze spelmomenten te bedenken, die recht hadden gedaan aan de belofte dat zo'n mooi concept in zich had. Zeker mooi om te zien dat er zo is geïnvesteerd in figuratie; een klein stukje regie er overheen een volgend keer. Naast dat het plaatje moet kloppen (en dat deed het, maar let bijvoorbeeld wel op storende veelheid aan witte sneakers e.d.) moet ook de spelintentie, de boodschap, de drijfveer van deze personages goed overkomen op de toeschouwer; daar valt zonder extra kosten nog veel effect en dus puntenwinst te behalen.

3

Zieuwentseweg WITCH DOCTOR

2

Corsogroep Teeuws SACRAMENTS DAG

Een processie met intens paarse, rode en goudgele tinten trekken onze aandacht. De veelheid aan losse dahlia-objecten zoals crucifixen en vaandels prikkelt en trekt de toeschouwer mee in de krachtige opbouw van het geheel. Want daarvan is sprake; vanaf de eerste voorloper, de kleinere relikwieën, de bloedrode pijen van de begijnen, steeds hogere vaandels; en dan de wagen zelf met voorop een transparante façade van een kathedraal, geflankeerd door twee paters in het zwart; het is een indrukwekkend bombastisch spektakel om naar te kijken.

De kostuums zijn van zwaar en luxe ogende stoffen met een royale uitstraling. De gekozen muziek werkt fantastisch en het spel van de figuratie volgt deze klanken op hemelse wijze. Melodramatisch? Zeker, maar de kracht van de wagen en soundtrack vragen ook om bravoure; en die energie is zichtbaar aanwezig en continue herhaalbaar. Het contact met het publiek werd onvermoeibaar opgezocht en de omslag NA de climax in de muziek was steeds krachtig en passend.

Zelf snapten wij niet goed waarom voor de doodsmaskers, de skeletachtige grime is gekozen. Dat macabere, haast horror-achtige, konden wij niet helemaal rijmen met de gekozen grandeur, de pompeuze pracht en praal van de losse objecten en wagen zelf. Daar leek niets grimmigs of een onderliggende cynische boodschap in verscholen.

Tip: Zo sterk als het aangezicht was aan de voorzijde van deze processie, zo lauwtjes waren de flanken ('slechts' bestaande uit grote statische portretten, dus grote stille vlakken), en aan de achterzijde was niets meer te zien of te beleven. Een kleine pay-off, een laatste knipoog, een kleine toevoeging (mens òf klein rollend object) als hekkensluis had recht gedaan aan het visuele feest wat aan de voorzijde plaatsvond.

Maar zeer zeker een hemelse tweede plaats verdiend hiermee. Amen.

1 Vedut Nogal MARITIEM

Het was de mooie vorm van losse voorlopers op zeepaardjes en dan die schitterende wagen er achteraan. Of de gekozen muziek; die verrassend stoer en strijdbaar klonk (in tegenstelling tot het lieflijke geblub en getingel met dolfinne dolfinengeluidjes tussendoor, wat je wel vaker hoort bij zo'n thema. Of het was de sterke keuze in contrasten tussen het spetterende geel/oranje/bruin versus de matzwarte, grillige vorm van onderstel en figuranten; waardoor JUIST deze niet afleiden van de dahlia; maar de kleurenpracht juist extra lieten shinen, zonder zelf weg te vallen.

Misschien was het, het vurige spel op de 'strijdwagens' wat indruk maakte. Misschien was het de toewijding en aandacht die er in de afzonderlijke kostuums was gestoken. Minutieus verwerkte materialen, organische harnessen, gevormd op de zeebodem met kralen, kurk, ijzerdraad, zeewieren en koraaltakken.

Misschien was het de geestdrift waarmee we als toeschouwer, zacht sudderend en smorend in de zon, op ons donder kregen van de ruiters te (zee)paard. Strijders van de oceaanbodem, onvermoeibaar en vastberaden. Mooi ook om te zien dat het spel van de acteurs aan kracht wou doordat zij zèlf zeggenschap hadden over de beweging van hun zeepaard. Daardoor kan een ruiter anticiperen, een beweging ten volle benutten in de kracht van zijn of haar spel, i.p.v. van mechanisch op 'repeat' staan gedurende de hele route.

Concluderend; het was absoluut het GEHEEL, de opstelsom van alles hiervoor genoemd, wat zó klopte in spel, beweging, interactie, klank en kracht, in aanvulling op de corsowagen; dat tot het unanieme besluit heeft geleid de eerste prijs figuratie aan dit maritieme tafereel toe te kennen.

Zeer creatief qua gekozen materialen, met toewijding vervaardigd en vervolgens met verve krachtig en theatraal uitgevoerd; een welverdiende kroon op jullie harde werk!

JURYLEDEN

Christoph Maria Ravesloot

Wonend in Reeuwijk, architect en lector in duurzaam bouwen op Hogeschool Rotterdam. Hij is onder andere gespecialiseerd in de techniek en organisatie van met bloemen en planten begroeide daken in Nederland. In de jaren 1976-1982 was hij als jeugdbouwer actief in het bloemencorso en was vanaf dat moment groot fan. Hij heeft het bloemencorso slechts twee keer gemist in zijn hele leven.

Jet Heusinkveld

Beeldend vormgeefster / kunstenares met specialisatie in bronzen sculpturen en keramiek. Ze heeft daarvoor gewerkt als activiteitenbegeleider in de ouderen- en gehandicaptenzorg en gaf daarnaast les in boetseren en textiele werkvormen.

Rob Ribbers

Wonend in Ruurlo. Wagenbouwer en (mede) ontwerper bij wagenbouwgroep Lintvelde. Na verschillende bestuurlijke functies te hebben bekleed binnen wagenbouwgroep Lintvelde is hij nu voorzitter van de corsocommissie. Rob is een graag gezien jurylid bij verschillende corso's, waaronder Vollenhove en St. Jans klooster.

Machiel Bekker

Erkend bloemsierkunstenaar uit Tiel, waar hij al 15 jaar de eigenaar is van een bloem- en interieurzaak. Verder freelancer in binnen en buitenland voor de aankleding van grote feesten met groen en bloem. Het Corsobloed stroomt door zijn aderen. Vanaf zijn 19de ontwerpt hij al wagens. Ontwerpen doet hij inmiddels niet meer, maar in plaats daarvan is hij wel betrokken bij de organisatie van het fruitcorso in Tiel. Geen vreemde in het jureren van corso's. Hij heeft ook al een aantal keren in Winterswijk gejureerd en is tevens al een tijdje jurylid in St. Jans klooster.

Rob Klein Goldewijk

Wonend in Eibergen. Eigenaar en architect bij Raakklein, parttime participant cq vormgevingsonderzoeker bij Lokalen te Lichtenvoorde. Daarnaast parttime stadsbouwmeester bij "Het Oversticht" in Zwolle t.b.v. welstandsadvies in Overijssel. Dit alles gaat gepaard met een grote affiniteit voor de feest-cultuur in brede zin, zoals gebruikelijk in de Achterhoek.

Pieter Meeuwissen

Wonend in Nijmegen. Een behoorlijke staat van dienst als ontwerper: 28 maal een ontwerp gemaakt voor het corso in Zundert en 25 maal voor het fruitcorso in Tiel. Behalve ontwerper is Pieter ook jurylid in Winterswijk en oud jurylid geweest in St. Jans klooster.

Erwin van Benthem

Wonend in St Jans klooster. Al van jongs af aan actief binnen het Bloemencorso in St. Jans klooster en nu bij alle facetten van het bouwproces betrokken.

Sigrid Verbruggen

Geboren en getogen in Lichtenvoorde en opgegroeid met het corso. Afgestudeerd als vormgeefster aan de AKI te Enschede in 1996. Sindsdien beeldend kunstenares. Inmiddels wonend in Halle-Heide, waar ze nu al meer dan 20 jaar teken- en schilderlessen geeft vanuit haar eigen atelier.

Ad de Bruijn

Wonend in Zundert. Een echte corsofanaat, alles wat ook maar met corso te maken heeft, heeft zijn interesse. Bestuurlijk al heel wat jaren actief geweest of nog actief. Zit in het hoofdbestuur van corso Zundert, de bloemencommissie en buurtschap Klein Zundert. Oud jurylid in Leersum en Vollenhoven en huidig jurylid van het fruitcorso in Tiel.

Jasper Korving

Wonend in Didam. Theatermaker, acteur, regisseur, poppenspeler en docent. Creatief brein achter "De Buitenplaats", wat onderdeel is van vakantiepark "De Twee Bruggen" te Winterswijk.

Tessa Dillerop

Wonend in Dronten. Inmiddels al 10 jaar figuratie jurylid in Vollenhoven.

Ida Nijholt

Wonend in Winterswijk. Zij verzorgt en creëert de kostuums die nodig zijn voor de voorstellingen in het Winterswijkse Muziek Theater. Zij vertaalt hiermee de karakters en de rollen in kleding.